

u. Librum esse Democriti nobilissimi philosophorum de Aëre, Jellius
 vi et natura chamaeleontis, eumque se legisse Plinius Se. Noctium Albiarum.
 cundus in naturalis Historiae vicissimo octavo 20. X. 12.
 fort; multaque vana atque intoleranda verbis de. u. Testimonia
 inde quasi a Democrito scripta trahit. Ex quibus veterum de
 pauca haec inuiti meminimus, quia pertinet ad C. Plinio Secundo
 est a Acipitrem avium rapidissimum a chamaeleonte humi reptante,
 si eum forte supercitet detrahi et cadere vi quadam in terram, cuncte-
 risque avibus laetendum sponte sua obijcere se-
 re et dedere. Item aliud, quod Chamaeleonem plerumque
 u. Caput et collum chamaeleontis, ut dicitur, hinc quod
 appellatur Robur, imbrēs et tonitrua de repente,
 idque ipsum usu venire, si velat ejusdem animae.
 His in summi tegulis unctur. Item aliud, quod
 hercle an procerem de vitari; ita est derisibile van-
 nitatis: nisi idcirco plane posuis, quod oportuit no-
 vere quid de ejus modi admirationum fallaci ille-
 letia sentiremus, quae plerumque capiuntur et ad
 pernitiem elaborantur ingenia maxime solertia, earum
 pretiosissimum quae dicendi cupidiora sunt. Sed rede-
 a ad Plinium u. Sinistram pedem, ait chamaeleon-
 tis ferro ex igni calefacto torrens cum herba quae
 appellatur eodem nomine chamaeleontis, et utrum-

que macerari; unguento, colligatque in modum pastil-
li, atque in vas mitti ligneum, et cum qui id vas fe-
ret, etiam in modio patam versetur, a nullo videri
posse. His portendis atque proestigiis a Plinio secun-
do scriptis non dignum esse cognomen Democriti pu-
ta. Ut illud quate est, quod idem Plinius in ultimo
libro Democritum scripsisse asserat? a. Aves quor-
dam esse certi vocabulis; ex earum avium san-
guine gigni serpentem; tum, si quis ederit, linguas
avium et colloquia interpretaturam. Mustae
autem videntur ab antiquis istis male, solerti-
bus hujusmodi commentis in Democriti nomen de-
ta, nobilitatis autem et dignitatis ejus per fugio atten-
tibus. (Vid. Plin. XXVIII. 29. et 7. 70.)

« Librum esse Democriti nobilissimi philosophorum de Aëre, Jellius
vi et natura chamaeleontis, eumque se legisse Plinius Se. Nactium Atliarum
cundus in naturalis Historiae vicissimo octava re. X, 12.

fort; multaque vana atque intoleranda auribus de. in Testimonia
inde quasi a Democrito scripta tradit. Ex quibus veterum de
pauca haec inviti meminimus, quia pertaesum l. Plinio Secundo.
est « Accipitrem avium rapidissimum a chamaele- s. LXXXVIII.
onte humi reptante, si eum forte supervolet.
detrahi et cadere ut quadam in terram, caete-
risque avibus laniendum sponte sibi objicere se-
se et dedere. » Item aliud ultra humanam fidem:
« Caput et collum chamaeleontis si uratur ligno quod
appellatur Robur, imbres et tonitrus fieri de repente,
idque ipsum usu venire, si jectur ejusdem anima.
Iis in summis tegulis uratur. » Item aliud, quod
hercle an prenerent dubitari; ita est deridicula ve-
nitatis: nisi idcirco plane posuit, quod oportuit nos di-
cere quid de ejus modi admirationum fallaci ille-
lebra sentiremus, qua plerumque capiuntur et ad
perniciem elabuntur ingenia maxime solertia, eaque
potissimum quae dicendi cupidiora sunt. Sed rede-
o ad Plinium « Sinistrum pedem, ait chamaeleon-
tis ferro ex igni calefacto torreri cum herba quae
appellatur eodem nomine chamaeleontis, et utrum-

que macerari unguento, colligique in modum pastil-
 li, atque in vas mitti ligneum, et eum qui id vas fe-
 rat, etiamsi is in medio palam versetur, a nullo videri
 posse. His portentis atque procelestis a Plinio Secun-
 do scriptis non dignum esse cognomen Democriti pu-
 to. Ut illud quod est, quod idem Plinius in decimo
 libro Democritum scripsisse asseverat: «Aves quas-
 dam esse certi vocabulis; ex eorum avium san-
 guine gigni serpentem; tum, si quis ederit, linguas
 avium et colloquia interpretaturam. Muttae
 autem videntur ab hominibus istis male, solerti-
 bus huiusmodi commenta in Democriti nomenda-
 ta, nobilitatis auctoritatisque ejus perfugio uten-
 tibus. (Vid. Plin. XXVIII 29. et 70). »